

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 235. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

KEDD, 1954 OKTÓBER 8

Mai számból:

Párt és pártépítés: A pártoktatás előkészítésének időszerei feladatai (2. oldal) — Berényi Dénes: Itt az ősz (2. oldal) — Kovács Tibor: Hajnali kaland (3. oldal) — Tiszai halászkal (3. oldal) — Sport (4. oldal)

MI UJSÁG A KÜLPOLITIKÁBAN?

A fegyverzet csökkentéséről szóló szovjet javaslat külföldi sajtóvisszhangja

A „Humanité” szembeállítja a Szovjetunió az ENSZ-ben előterjesztett, a béke megszüntetésére irányuló javaslatát a német fegyverkezést célzó londoni tárgyalásokkal, amelyek — mint a lap hangsúlyozza — jogos félelemérzést keltenek a népekben.

„A kilenchatalmi értekezlet — írja a „Humanité” — és az ENSZ-ben a Visinszkij nyilatkozatával kezdetét vett tárgyalások között nagyobb a különbség, mint amekkora a Londont az ENSZ székhelyétől elválasztó óceán.

Mint a „Liberation” című lap megjegyzi, „a Szovjetunió javaslatát a feszültség enyhítésére irányuló törekvést bizonyítja”.

Az „Observer” című lap newyorki tudósítója azt írja, hogy ha az angolok elutasítják az oroszok közeledését, megkockáztatják, hogy a franciák visszautasítják a hozzájárulást Németország újrafelfegyverzéséhez. Másrészt, ha túlságosan nagy készletet mutatnak, megkockáztatják, hogy az amerikaiak elfordulnak tőlük.

A „Times of India” című lap írja, hogy Delhi hivatalos közeleiben úgy üdvözik a szovjet javaslatot, mint pozitív lépést a tömegpusztító fegyverek feletti ellenőrzésről, és a fegyverzet csökkentéséről szóló nemzetközi egyezmény kivívása felé. A lap hozzáteszi, hogy India támogat minden lefegyverzést célzó megegyezéses javaslatot, mivel külpolitikájának alapelve, hogy a fegyverzet felhalmozása és szétszórta katonai támaszpontok létesítése anyakivást és aggodalmat kelt a világ népeinek körében.

Mao Ce-tung bankettet adott a kínai nemzeti ünnepen résztvevő külföldi kormányküldöttségek tiszteletére

Mao Ce-tung, a Kínai Népköztársaság elnöke vasárnap este bankettet adott a kínai nemzeti ünnepen résztvevő külföldi kormányküldöttségek tiszteletére. A banketten a küldöttségek tagjain kívül jelen voltak a baráti országok pekingsi diplomáciai képviselői. A szívélyes és baráti légkörtől áthatott bankett után ének- és táncelőadást tartottak.

A Finn Kommunista Párt X. kongresszusa

Október 2-án Helsinkiben megkezdte munkáját a Finn Kommunista Párt X. kongresszusa.

A kongresszust Aimo Aaltonen, a Finn Kommunista Párt elnöke nyitotta meg. Aaltonen javaslatára a vendégek egyperces hallgatással adóztak J. V. Sztálin, és a Finn Kommunista Párt egyik megalapítója, Sandra Lehtinen emlékének.

A tízéves békes fejlődés időszaka — mondotta Aaltonen — meggyőzően bebizonyította népünknek, hogy milyen előnyös Finnországra nézve a nagy Szovjetunióval és a többi békeszerető néppel való baráti viszony.

Aaltonen a továbbiakban az ország belpolitikai helyzetét elemezve, rámutatott a Kommunista Párt befolyásának növekedésére a finn dolgozók körében.

A kongresszus megválasztotta az elnökséget, amelynek tagjai: Ville Pessi, Aimo Aaltonen, Herta Kuusinen, Inkeri Lehtinen, Martti Malmberg, Irjo Murtó, Ailo Miakinen, Mauri Rue-Emma, Koski Kulo, Eino Kulpi, valamint a testvérpártoknak a kongresszuson résztvevő képviselői.

Befejeződött a londoni kilenchatalmi értekezlet

A Nyugat-Németország fegyverkezéssel foglalkozó kilenchatalmi értekezlet vasárnap befejeződött. A közzétért záróközlemény és függelékek elsősorban az elvi jellegű megállapodásokat tartalmazzák, mivel

a külügyminisztereknek több konkrét részletkérdésben nem sikerült megegyezniük.

Ezeket az utóbbi problémákat szakértő bizottságok elé utalták.

A záróközlemény első része Nyugat-Németország „szuverenitásáról” és a megszállási szabályzat megszüntetéséről szól. A három nyugati hatalom kijelenti, „arra törekednek, hogy a megszállási rendszert a legrövidebb időn belül megszüntessék a szövetségi köztársaságban, s a megszállási szabályzatot felfüggeszessék”. A közlemény utal arra, hogy

a nyugati hatalmaknak „különböző jogi megállapodásokat kell kötnie Nyugat-Németországgal”, mielőtt Nyugat-Németország úgynevezett szuverenitását visszaadnák.

A záróközlemény hangsúlyozza, hogy a három nyugati kormány továbbra is „bizonyos, a nemzetközi helyzetből adódó felelősséget vállal Németországban”, vagyis

más elnevezés alatt továbbra is megszállva tartja Nyugat-Németországot.

A záróközlemény további szakasza a brüsszeli szerződésről foglalkozik. Leszögezi az értekezletnek azt a döntését, hogy Nyugat-Németország és Olaszország csatlakozik a brüsszeli szerződéshez és kijelenti, hogy a brüsszeli szervezet feladatát „kiszélesítik”.

Ünnepi nagygyűléseken választották meg több helyen a Hazafias Népfront Bizottságokat

Hajdúszoboszló

Ünnepi hangulat fogadta a járókelőket vasárnap reggel megyénk furdóvárosában, Hajdúszoboszlón. Az ország egyik legszebb vidéki kultúrotthona ebben a hajdúsági városban van. Sokan keresik fel vasárnaponként, de október 3-án a szokottnál is többen igyekeztek ide. Termelőszövetkezeti tagok, egyénileg dolgozó parasztok, a város ipari és kulturális életének képviselői. A kultúrotthon bejáratánál a népi zenekar vidám nótákat játszik. Sok ember érdeklődését felkellette a vasárnapi nagygyűlés — hiszen itt kerül sor a Hazafias Népfront Bizottság tagjainak megválasztására. Nem mindegy az, hogy ki lesz a tagja ennek a legszelebb népretegeket felölelő bizottságnak — így vélekednek a hajdúszoboszlóiak is.

Nemcsak a földszinti nézőtér, a karzat is megtelt, mire az elnökség tagjai elfoglalták helyüket a díszes emelvényen, ahol a következő felírás volt: „Hazafias Népfronttal a nemzeti egység megszüntetéséért.”

Nagy Tibor pedagógus, a Hazafias Népfront Előkészítő Bizottságának tagja beszámolójában ismertette a Népfront célkitűzéseit, az előkészítő bizottság munkáját. Ezután Dóczy Dezsőné, az MNDSZ titkára, az Előkészítő Bizottság elnöke javaslatot tesz a 40 tagú Népfront Bizottságra.

Tisztelet nagygyűlés! — mondta. — Az előkészítő bizottság javasolja: Csomor Benót, a gyógyfürdő orvosát, az üdültetés terén végzett jó munkájáért. Csuka Sándor középparasztot, aki példamutatóan gazdálkodik. Nagy Ferdinándot, a Micsurinai Allomás igazgatóját — Bányai Lajos kisiparosot — Dobi József középparasztot — Végli Józsefet, a gépállomás brigádvezetőjét, Kovács Gyulát, a tanács végrehajtó bizottságának titkárát — Szarvas János mintagazdát, a reformátusi bizottság elnökét — Loós András református lelkészét, Takács Józsefet, a városi pártbizottság titkárát, Hódosi Lajos főagronómust, Horog Gábor dolgozó parasztot, Kun Lászlót, a

városi tanács végrehajtó bizottságának elnökét, Pomán István DISZ tagot, a Kossuth tisztagot, Eles Józsefnét, az egyetemi tanagazdaság dolgozóját, Pozner Mária övönöt, Csirkési Jánosnét, a Szabad Föld termelőszövetkezet tagját — mondták egymásután a jelöltek neveit Dóczy Dezsőné. Kíváncsian, figyelemmel hallgatták az emberek. Mikor a negyvenedik nevet is felolvasta, és elmondotta, miért javasolják, a következőket mondotta: Ez csak javaslat, vitassuk meg alaposan, kit válasszunk be a Népfront Bizottságba.

A Szabad Föld termelőszövetkezet egyik tagja, egy barnakabátos beöltözött fejű asszony szólalt fel elsők között: En nem tartom helyesnek, hogy Csirkési Jánosné tagja legyen a Hazafias Népfront Bizottságnak. Van a mi termelőszövetkezetünkben arra érdemesebb, munkában szorgalmasabb asszony is. Helyette Nagy Jánosnét javasolom.

Kürtösi János, az egyetemi tanagazdaság dolgozója kérelemmel fordult a Népfront Bizottsághoz: Arra kérem, intézze el, hogy a tanács létezésén a tanagazdasághoz közel egy iskolát, ne kelljen a 6-7 éves gyerekeknek 3-4 kilométert gyalogolni.

Majd egy feketeruhás, ünneplőbe öltözött parasztember kért szót. Horog Gábor, a Nemzeti Parasztpárt egykori elnöke. Az utóbbi években nem igen vett részt gyűlésen. Az Előkészítő Bizottság meghívására most ő is eljött, javasolták is a Hazafias Népfront bizottság tagjának.

Ezután a nagygyűlés több mint 600 főnyi részvevője egyhangúlag megválasztotta a Hazafias Népfront Bizottságot, azzal a módosítással, hogy Csirkési Jánosné helyett Nagy Jánosnét választották be tagnak.

Színvonalas kultúrműsorral ért véget a nagygyűlés. Fürgelábú lányok és fiúk vidáman toptak a táncot, a miképzési csardást és székely csalogalót.

Berettyóújfalú

Több mint négyszázan gyűltek össze vasárnap délelőtt a kultúrházban a Hazafias Népfront Bizottság megalakulása alkalmából. A DISZ fiatalok, a malom, a ktsz-ek és a Ládagvár dolgozói együttesen mentek el a község életében oly nagyfontosságú eseményre. A Himnusz elénkiesése után Szilágyi Lajos tanácselnök helyettes javaslatára a díszelnökség tagjai elfoglalták helyüket az emelvényen, majd Király Imre országgyűlési képviselő, a Kossuth tisztag elnöke ismertette a Hazafias Népfront berettyóújfalui bizottságának programját, célkitűzéseit.

— Kik kerülnek be a Népfront Bizottságba? — ez érdekelte a megjelenteket, ezt kérdezték egymástól a hozzászólásokra megadott felelet után a jelenlevők. Az volt az általános megállapítás: az előkészítő bizottság jó munkát végzett. Valóban azok lettek tagjai a Népfront Bizottságnak, akik a legmegfelelőbbek. Így Kiss Imre 8 holdas egyénileg dolgozó paraszt, Veress Imre, a Dózsa tisztagja, Makó István kőházigazgató, Nagy Imréné, az MNDSZ részéről, Bakos Lajos agronómus.

A naprend második pontjaként Kiss Sándor, a községi tanács elnöke a mezőgazdasági munkákban legjobbak között értékes utalmakat osztott ki. Lagosi Lajos 8 holdas egyénileg dolgozó paraszt tengerimorzsolót, Kiss Imre kerekpárt kapott.

Nyíradony

Pántlikás meghívóval hívták a község népét vasárnapra a Népfront Bizottság gyűlésére. Volt foganatja: közel ezren jöttek el a kultúrotthonba, ahol Szöllősi János iskolai igazgató ismertette a Népfront programját. B. Kerezi János 11 holdas dolgozó parasztot, Rezes Mihályt, a békebizottság titkárát, Sógor Mihályt, Gal Ilona postást, dr. Papp György orvost választották be többek közt a Népfront Bizottságba.

Hajdúszovát

(Tudósítónktól)

Hajdúszovátot is megválasztották vasárnap a Hazafias Népfront Bizottságot. Amikor Király Gusztáv, a Dózsa tisztagja beszédében hangzottait, hogy a Népfront célul tűzi ki, hogy segíti a község lakosságának kereset abban, hogy minél előbb épüljön meg a Hajdúszovát—Hajdúszoboszló közötti vasútvonal — olyan tombolás tört ki a teremben, amilyenre régen volt példa Hajdúszovátot egy-egy gyűlésen. Lelkes hangulatban választották meg a Népfront Bizottságot is: ifj. Tar Mihály 8 holdas dolgozó parasztot, Tóth Béla tanítót, Kapus Jánost, a Kossuth tisztagját, Gábor András református lelkészét.

Tiszacsege

(Tudósítónktól)

A mozhelyiségben választották meg Tiszacsegén a Hazafias Népfront Bizottságot. A tizenegy óraker kezdődő gyűlésen Kocsis Géza középparasztot választották meg a gyűlés elnökének, majd Dienes Antal tanító mondott ünnepi beszédet. „A Hazafias Népfront célja — mondtotta — hogy a néppel összefogva, panaszaitkat orvosolja, javaslataitkat felhasználva, együtt harcoljon saját ügyünk, jólétünk megvalósításáért.” Kifejtette, a Hazafias Népfront Bizottság szemlél a lakosság legszelebb rétegének közreműködésére.

Barna Józsefné egyénileg dolgozó paraszti-asszony, Németh Lajos tanító, Posztós Kálmán, a ktsz dolgozója, Nagymáté László református pap, Bollák Emil katolikus pap, Kovács Lidia DISZ fiatal, Répási Lajos, Simon István, Derzsényi Antal középparasztok, Barna Imre, a kendergyár dolgozója, és még mások kerültek be a Népfront Bizottságba. Azok, akiket a tiszacsegiek jól ismernek, szeretnek és becsülnék.

Párt és pártépítés ★

A pártoktatás előkészítésének időszerű feladatai

Pártbizottságaink, pártszervezeteink általában jól oldották meg a propagandisták kiválogatását, pártoktatásunk egyik legfontosabb feladatát.

A legtöbb helyen

felismerték, hogy legfontosabb a vezető propagandisták kiválogatása, és ehhez képest olyan elvtársakat bíztak meg a vezető propaganda munkával, akiknek politikai képzettsége biztosítja a szemléletük jó levezetését, és propagandistáink további képzettségét. Pártszervezeteinknek azonban már most gondólniuk kell arra, hogy az oktatási év folyamán a kijelölt propagandisták mindvégig megmaradjanak ugyanazon szeminárium vezetőjénél.

A múlt oktatási évben egyik legsúlyosabb hiba volt az, hogy a propagandisták kisebb-nagyobb, néha nem is helytálló okokra hivatkozva kérték leváltásukat. Balmazújvárosban és Zsákban nem egy szemináriumnak nyolc- kilenc propagandistája is volt az elmúlt oktatási év folyamán. Természetesen ezeket, hogy az ilyen helyeken a hallgatók fejlődése nem üttötte meg a kívánt mértéket. A gyorsan változó propagandistákknak nincs, és nem is lehet módjuk arra, hogy megismerjék a hallgatók képzettségét, tanulási módszerét, ennek folytán az ilyen propagandisták nem is adhatnak hallgatóknak megfelelő segítséget.

A kongresszus anyagának tanulmányozása érdekében igen fontos, hogy a propagandisták ne csak ismertessék a határozatokat, hanem ismerjék is meg a hallgatók állásfoglalását és viszonyát a kongresszus határozatainak végrehajtásához. A propagandistáknak nemcsak az a feladatuk, hogy magyarázzák és ismertessék meg a kongresszus határozatait, hanem az is, hogy mozgósítsanak a határozatok végrehajtására. Ehhez pedig elkerülhetetlenül szükséges, hogy ismerjék meg a hallgatók jellemvonásait, munkakörét és tanulási módszerét.

A legtöbb pártszervezetben már nemcsak a vezető propagandistákat jelölték ki, hanem azokat is, akik végül soron ismergetik a pártoktatásban résztvevőket a kongresszus anyagát. Mielőtt a szervezett pártoktatás megkezdődik, pártbizottságaink és pártszervezeteink vezetői megismerjék meg, ha kell, vitassák meg velük a kongresszus legfontosabb téziseit. Ez azért szükséges, mert lehetnek még olyan propagandisták, akik nem elég képzetek arra, hogy nagy feladataiknak megfelelően beszéljenek. Ezeket a beszélgetés és esztelen vita alapján még a pártoktatás megindulása előtt cserélnék ki. Úgyeljenek azonban arra, nehogy teljes átszervezést csináljanak a propagandisták között. El kell érni azt, hogy a pártoktatás megindulásáig minden propagandista teljes mértékben tisztában legyen feladatával, és viszont pártszervezeteink vezetői, pártbizottságaink is tisztában kell, hogy legyenek a kijelölt propagandisták képességeivel, elméleti képzettségével.

A debreceni városi pártbizottság megszervezte a propagandisták számára egy előadást, a biharkeresztesi járási pártbizottság egy módszertani előadást. Mindkettőn arról győződtek meg a pártbizottságok, hogy a propagandisták érdeklődéssel tanulmányozzák a kongresszus anyagát, és lelkiismeretesen készülnek a pártoktatás megkezdésére. Főbb tisztázatlan kérdést is felvetették, ilyenek: a munkás-paraszt demokratikus diktatúra, a népi és nemzeti egység, népi demokráciánk hatalmának osztályjellege és alakulása, és az új Hazafias Népfőrdő kérdése. Ezekre és más felmerült kérdésekre pártbizott-

ságainknak alapos, kimerítő választást kell adniuk a konzultáción, előadásokon és ha kell egyéni beszélgetéseken.

Igen sok helyen azonban már is meggyőződünk arról, hogy a propagandisták egy része között bős a mélyebb tanulmányozás iránt. Ezek az elvtársak azt gondolják, hogy elég egyszer átolvassani a kongresszus anyagát. Persze, mélysegesen tévednek. A pártvezetőségek különös gondot kell fordítaniuk arra, hogy a hallgatók foglalkozzanak és gondoskodjanak arról, hogy az ilyen elvtársak ismerjék el tévedésüket.

A hallgatók

kiválogatása sokkal jobb az idén, mint eddig volt. A vezetői tagok, a pártcsoporthatározatok, a népszelek szintje kivétel nélkül résztvesznek a szervezett pártoktatásban. Ez elengedhetetlen is. Jó eredménynek kell azt is elkönyvelni, hogy a hallgatókat általában képzettségüknek, és kívánságuknak megfelelően osztották be a különféle oktatási formákba. Viszont bármilyen neveléses, előfordult egy-két helyen az is, hogy azok a pártvezetőségi tagok, akik a hallgatók beosztását intézték, saját magukról elfelejtkeztek, és kimaradtak eddig a pártoktatásba való beosztásból. Ezek az elvtársak saját maguk továbbtanulásáról felejtkeztek meg.

Számos helyen súlyos hiba, hogy a pártoktatással nem foglalkoznak megfelelően. Nemcsak az alapszervezetekre vonatkozik ez a megállapítás, hanem járási pártbizottságokra is. Túlságosan sokat hivatkoznak az elvtársak a soronlévő munkákra, közben a pártoktatásról megfeledkeznek, vagy nem foglalkoznak

vele kellőképpen. Ezen azonnal változtatni kell.

Már régen lejárt a határidő, amelyet az oktatás anyagának megrendelésére kitűztek, de még ma is számos helyen, mint például a hajdúnánási alapszervezeteknél még mindig nem rendelkeztek meg a szükséges irodalmat, az oktatási anyagot. Hatalmas feladat, hogy ahol még nem történt meg, azonnal rendelkezjenek meg az oktatási anyagot.

Szükséges még a szervezeti pártoktatás megindulása előtt, hogy a propagandisták is beszéljék meg egyszer hallgatóikkal, ismerkedjenek meg velük alaposabban.

A hátralévő időben maguk a propagandisták is látogassák meg alapszervezetüket (ha kell a pártbizottságot), és ellenőrizzék, milyen helyiségekben folyik majd az oktatás, a fűtés, világítás biztosítva lesz-e? Ugy, hogy amikor a szervezett pártoktatás megindul, a lelkiismeretes elméleti képzettség és felkészülés mellett a propagandista s nem különben a hallgatók rendelkezésére olyan helyiség álljon, amelyben a tanulási teljes zavartalanságát biztosítani lehet.

Összegezve: az elkövetkező napokban pártszervezeteink vezetői (pártbizottságaink) még egyszer vizsgálják felül az oktatás előkészítését, hiszen ők felelősek a propagandisták megfelelő elméleti képzettségéért, a hallgatók összetételéért, a szükséges mennyiségű irodalmi anyagért, nemkülönben megfelelő helyiségre rendelkezésre bocsátásáért.

CSUKA IRMA

Új iskola Hajdúnánás tanyavilágában

A hajdúnánási általános fiúiskolához tartozó Reuss-tanyai iskola tanulóinak és nevelőinek helyzete igen nehéz volt az utóbbi időben. A bérleti szerződést az épület tulajdonosa többször felmondta. Az épületen semmiféle átalakítást nem engedélyezett, pedig kicsinyek az ablakok, egy kis kamrából áll a nevelői lakás.

Ma azonban már reménykednek a tanulók abban, hogy rövidesen szép és világos tanteremük lesz. A Dózsa tsz. tagsága felajánlotta egyik épületét a környező telekkel — iskola céljára. Az átalakításban igen nagy segítséget kaptunk a 7-es Hídépítő Vállalat vezetőjétől és az építkezés dolgozóitól. Hulladék faanyaggal és társadalmi munkával segítik az iskolaeépítést. Maguk a szülők is segítenek: kőműves munkát végeznek. Valamennyiüknek köszönhetjük tevéységüket.

Ricsey Balázs
ált. iskolai igazgató, Hajdúnánás.

ITT AZ ŐSZ

Új hónapot mutat a naptár, októbert. Lezárult szeptember és illő, hogy mérleget vonjunk az elmúlt hónap időjárásáról. Mikor legutóbb, szeptember első napjaiban augusztus időjárásáról számoltunk be, annyira nyári volt az időjárás, hogy még beszámolónk címében sem mertük az ősz emlegetni. És valóban, az elmúlt szeptember hónap kétharmada olyan száraz, meleg időjárást produkált, amelyben a nyár derekán sem volt részünk. A legmelegebb szeptemberi napon, 15-én a hőmérséklet csúcserőke 32,8 fok volt, ami nem érte ugyan el — az egy hónappal azelőtt — augusztus 15-i csúcst: 37,6-ot, de felülmúlta mind a júniusi, mind a júliusi legmelegebb nap hőmérsékletét. Szeptemberben 19 nyári napunk volt, és a nyári napok sorozatát szeptember első napjától 21-ig mindössze két 25 foknál valamivel hűvösebb nap szakította meg. Ilyen zavartalan meleg időszak egyik tényezője nyári hónapban sem volt. Mint érdekességet azt is megemlítem, hogy a nyár derekán, júliusban, mindössze 17 nyári nap volt, tehát kevesebb, mint szeptemberben. Szeptemberben ezenkívül 7 napon meghaladta a hőmérséklet napi csúcserőke a 30 fokot is, és ebben júniust és júliust is fölmúlta, mert júniusban csak 6, júliusban meg 5, 30 fokos meleggel rendelkező napunk volt. Szeptember tehát igyekezett kipótolni azt, amit az előző hónapok meleg tekintetében elmulasztottak. Szeptember igyekezett természetesen korlátozott volt, és a nagy melegnek és ezzel a nyárnak, szeptember 21-ével végeszakaadt. Az addig uralkodott meleg délies szeleket hűvös óceáni áramlatok váltották fel, és az ősz csillagászati pontossággal az ősz kezdetére előrt időpontban megérkezett. Időjárásunk természetének megfelelően az átmenet rendkívül gyorsan következett be, a legteljesebb nyárból pár nap alatt, kellemetlenül hűvös ősze jutottunk, mert még szeptember 21-én a nappali meleg 29 fok volt, a hónap utolsó napján, 30-án csak alig érte el a 10 fokot, és a napi közép hőmérséklet pedig mélyen a fűtés határértékéül megállapított 10 fokos érték alá zuhant. A havi középhőmérséklet mindennek dacára a hónap folyamán túlsúlyban lévő meleg hatása alatt alakult ki, és értéke Debrecenben 17,8 fokot ért el. Ez a sokéves átlaghoz képest majdnem 2 fokos, 1,9-es többletet je-

VIRÁGZÓ LESZ a Dombos-tanya sivár földje

Vasárnap délelőtt a Dombostanya homokbuckás környékéről szaporán gyülekeztek a dolgozó parasztek a dombostanyai iskolába, ahol a homokos területek hasznosításáról, a szőlő- és gyümölcsbetelepesítés kérdéséről tárgyaltak.

Fülöp László, a termelési bizottság elnöke ismertette a nagyszámban megjelent dolgozó parasztek előtt a szőlő- és gyümölcsbetelepesítés fontosságát. Rámutatott arra, hogy a városi tanács most megadta a lehetőséget arra, hogy a tartalékföldről hosszabb időre béreljenek területeket, és azt szőlővel, gyümölccsel betelepesítve hasznosítsák.

Herschmann József, a városi tanács mezőgazdasági osztályának gyümölcs és kertészeti előadója rövid tájékoztatót adott, amelyben elmondta, hogy a sivar homokbuckás földeken igen alacsony átlagtermést adnak a vetemények, és jól kifizető termések csupán szőlőből és a gyümölcsből várható.

A hozzáintézett kérdésekre elmondta a következőket:

Egy katasztrális hold 80 centiméter mélyen való felforgatása lánctalpas traktorral 640 forintba kerül. Ha kezi erővel, napszamba végeznek ezt a munkát, negyezer forintnál is többre kerülne. Egy hold betelepesítéséhez sáma vesztől 60 ezer darabba van szükség, ennek ára — darabját 15 fillérjével számítva — 750 forint. A szőlőesszók ültetésére és beültetésére 180 forintot számíthatunk. Ennyibe kerül tehát egy hold szőlő betelepesítése. A harmadik évben már termést ad a szőlő, és ha csak hatmázsás, igen csekély termést számíthatunk egy holdról, akkor is már 4200 forintot jövedelmez az egy hold betelepesített homok. A negyedik évben teljesen termőre válik a szőlő, és csak gyenge termést számítva is, 25 mázsa szőlőt ad, ennek ára pedig a mai árakat számítva már húszezer forint.

Számoltatták ezeket az adatokat a dolgozó parasztek, vita is alakult ki, de nem volt, aki ne győződött volna meg arról, hogy érdemes a befektetés, mert busás hasznot hoz a szőlő.

Jenei Lajos megkérdezte, hogy az olcsó gépi munkán felül milyen kedvezményt kap még a

szőlőbetelepesítés után a dolgozó paraszt.

— Az állam azzal is segíti a szőlő- és gyümölcsbetelepesítést — mondotta Herschmann József — hogy négy évig nincs a területen semmiféle beadási kötelezettség, és 6 évig adómentes a terület.

Igen helyeslőleg, nagy felelősséggel fogadták ezt a választ a dolgozó parasztek, és nyomban meg is kérdezték:

— Hol írhatjuk alá a gépi munka szerződésére az ívet?

Tatár László mezőgazdász, a Debreceni Öntözési és Talajjavítási Vállalat nevében elmondta, hogy csak olyan területeket vállalnak rigolizásra, ahol legalább 15—20 holdas táblák vannak, mert a nagy gépek csak ilyen területeken fízethetnek ki a munkájára. Kiszparcellák formájában meg se tud fordulni az a hatalmas rigolizáló gép, amely egy nap alatt 6—8 holdat forgat fel 80 centiméter mélyen.

Ezzel sem volt baj. A jelenlévők mind az eddig kihasználatlanul heverő, mezőgazdasági művelésre alkalmatlan területekből jegyeztettek szőlőnek, gyümölcsnek való földeket.

A jegyzést Fülöp László, a termelési bizottság elnöke nyitotta meg, aki egy hold szőlő megművelésére, betelepesítésére vállalkozott. Szalontai József már túlszárnyalta, ő jobban látja, mit jövedelmez a homokföld betelepesítése, mert 6 és fél hold betelepesítésére kötelezte magát. József Sándor két holdra, Dardi Dező másfél holdra, s így tovább, közel húszan írták alá az ívet.

Ezzel a gazdagjúlással megvetették az alapját, meglették az első döntő lépést a Dombostanya és környéki homokbuckák betelepesítésére. Nagyon komoly lépés ez. Dicséret illeti azokat, akik az első lépést megtették, mert nem szabad elfelejteni, hogy ezek a parasztek rossz homokon gazdálkodnak, és bizony ma még itt nem fizet bőven a vetemény. Tehát meg kell szorítani a nadrágszíjat ahhoz, hogy beruházkodjanak.

Megtették, mert látják, hogy kezdeményezésük nyomán virágzóvá válik a sivar környék, és jómódú dolgozó parasztek szüretelik majd a tökéletes termését.

pánsővények, a cukorrépa, a kukorica maradéktalanul beérjen, jó minőségű termést adjon, és azoknak betakarításához is akadálytalanul hozzájárassanak. Szeptember érdekességéhez tartozik még az is, hogy 25-én már megjelent az első dér. Ez azonban még csak a talaj mentén jelentkező gyenge — 0,6 fokos fagy következményeként állott elő, ami károkat még nem okozott. A hó utolsó napjaiban fellépett kiadós esőzés pedig lehetővé teszi az eredményes őszi vetési munkákat.

Ami az előttnk álló hónap kilátásait illeti, az nem a legkedvezőbb. Az eddigi tapasztalat az, hogy igen meleg szeptember után átlag körüli, vagy átlagon aluli október következik. Az 1954-es évnek különben is olyan volt a jellege, hogy az egyik hónap pozitív, vagy negatív irányú erős kilendülését a következő hónap ellenkező irányú kitérése egyenlítette ki. A szeptemberi időjárás fordulat arra mutat, hogy hasonló időjárás jelenségekkel kell október folyamán is számolnunk. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a kellemetlen esős időjárás az egész hónapban szakadatlanul fog tartani. Reméljük, hogy az októberben is esedékes „venasszonyok nyara” naplítás, seleg napjaival ebben az évben sem fog elmaradni. Dr. BERENYI DÉNES,

1954 júni hajnali csempézés volt még alszani vált el a egyhamar beszélt hely mindenfelől. Az érkez kap, a Had irányt. Egy el a házak, semmi nesz epei állam érkezve hirt vele gazdag resznyefák. pedig ember. A barna ismeri. Az áruforgalmis fan Gallain hát rá! Cs hogy meglepő matos fűben tyor is tele resznyeszem. Fent a fá zet. Lógó, kosarak. A szanak még ban, hát mág, hogy le mány igérte érte!

Kiss Lajos parja mellett gyötrik, vala ha felfedezé ban mivel neprontó ler dik egy vasú. Közben, a ruházati Vá

— de ez

Az esők e vezővé vált a gyében a sz végzésére. M ilyenkor hasz lekedő muntá termés bánja kat. A megye nem áll vala ezer hold vár got. Különöse munka végzés rás.

Igen kedély engedhető or arra hivatkoz tai járás le akarják, hogy ideje. A létai a borkevelő munkánál fo a szüretelési.

Abban igaz okot keresők fontos. De at zuk, hogy a azok is v eggyőbjékt ni nyagolják a a sógnál. K szedik a duz. A szüreti pben nem me natermés rov sorban szem pártszervez nak egyaránt gyarázni a j sagának, és szántás-vetés retelhetnek a

A váncso pihenőre t

A gabona egyik alap gondosan sz rüljön a föl már folyik a szelektort a nálni, hogy tes búza keré. A váncsodi feledkeztek nem dolgoz volt, aki üze más traktorai szaknornajul ték.

Egészen el hencidai gép ősi munka c Négy traktor sen 40 katas.

Öldje

A dolgozó pa...
al is segíti a...
telepítőket —
n József —
acs a terület
adási kötele-
adómentes a

nagy fejbó-
adták ezt a
paraszrok, és
zedték:

alá a gépi
az ívet?

zógazdasz, a
és Talajjavít-
elmondott
területeket
ra, ahol leg-
táblák van-
gépnek csak
zetődik ki a
fákon jofor-
ordulni az a
gép, amely
holdat forgat
lyen.

A jelenle-
kihasznál-
gazdasági mű-
területkeze-
zőknek, gyű-
kedek.

szülő, a ter-
őke nyitotta
zülő megmü-
re vállalko-
f már túl-
látja, mit
föld betele-
hold betele-
magát. Ifj.
oldra, Dardi
s így to-
rták alá az

ssel megve-
t, meglették
a Dombos-
omokbuckák
n komoly lé-
zokat, akik
ették, mert
i, hogy ezek
omokon gaz-
ma meg it!
temény. Te-
a nadrág-
ruházkodja-

átják, hogy
omán virág-
környék, és
sztok szüre-
is termését.

répa, a ku-
ul beérjen,
adion, és
hoz is aka-
nak. Szep-
ez tartozik
a már meg-
a azonban
ntén jelent-
sos jagy kö-
állott elő,
okozott. A
felleptt kí-
retőve teszi
etési mun-

ó hónap ki-
a legked-
asztalat az,
tember után
lagon állt
Az 1954-es
yan volt a
hónap po-
ányu erős
ező hónap
ése egyen-
ervégi idő-
nutat, hogy
lenségekkel
is számol-
nem azt
netlen esős
apban sza-
Reméljük,
és esedékes
napstíve-
őben az év-
ni.

DÉNES,

1954 június 24. Az Árpád-tér
hajnali csendjét hirtelen kerék-
párvorgás veri fel. A házak ugyan
még alszanak, a szürküllet sem
vált el a földtől, de az érkező
egyhamar tájékozik: A meg-
beszél helyen senki. Üres a tér
mindenfélől...

Az érkező ismét kerékpárra
kap, a Hadházi-út felé veszi az
irányt. Egymás után maradnak
el a házak. Csend van, jóformán
semmi nesz a hűs hajnalon. Az
elepi állami gazdaság földjére
érkezve hirtelen megáll. Szemben
vele gazdag termést érlelő cse-
resznye-fák, a cseresznye-fákon
pedig emberek.

A barna nadrágost rögtön meg-
ismert. Az ám, Fekete Andris, az
áruforgalmista. Mellette a másik
Jan Gallainé. Ezért nem vártak
hát rá! Cserbenhagyták, csak-
hogy megelőzzék. És ni, a har-
matos fűben már egy jókora szá-
tyor is tele van. Belőle piros cse-
reszneszemek kandikálnak ki.

Fent a fákon hasonló a hely-
zet. Lógó, degeszedő akatfászkák,
kosarak. Alszik az éberség, al-
szanak még az állami gazdaság-
ban, hát most úgy érzi a társa-
ság, hogy lehet... Gazdag zsák-
mány ígérkezik, fizetni sem kell
érte!

Kiss Lajosné csak áll kerék-
parja mellett. Habozik. Kétségek
gyötrik, valami visszatartja. Há-
ha felfedezik az egészet? Azon-
ban mivel maga sem akar ün-
neprontó lenni, hát felkapaszkod-
dik egy vaskos cseresznye-fára.

Közben, akárcsak a Gyermek-
ruházati Vállalatnál, itt is las-

KOVÁCS TIBOR:

**HAJNALI
kaland**

san verseny alakul ki: ki szed
többet? A furtangos Fekete viszi
a primet, mert ő jött ki legelőbb.
Fütyölt felkeresni a találkahe-
lyet. Gallainé, a második, aki
1400 forintos fizetése mellett még
az ilyen kiránulásokat sem szé-
gyeli megszervezni. Kissné egy-
előre még lemaradt, sőt a vége,
is csak harmadiknak „fut be”.

Menetközben azonban, hogy el
ne felejtjük, még sok minden tör-
ténik. A kertek felől egy mezt-
lábás, zsíroskalapos parasztem-
ber tűnik fel. A csósz! Most mi
lesz?! Kissné ijedten néz körül.

A csósz azonban különös em-
ber. Egy szót sem szól. Sőt, ba-
rátságosan megbiccenti kalap-
ját (!). Gyönyörködve nézi a „ko-
ránkelőket”. Igaz, ebből a néha
kikandikáló fehér lábszárának
is kijut — különösen felfelé néz-
ve — de hát istenem...

Gallainé leszól a földet „bátor”
kerülőjének és mond valamit. A
csósz ezt valahogy úgy értelmezi,
mint áthághatatlan parancsot.
Felkap az igazgató kerékpár-
jára, és körsétára indul. Kissné
most szentül meg van győződve,
hogy még csak ezután jön a le-
leplezés. Csodák csodája, azon-
ban épp az ellenkezője történik.
A már előbb megkötött barátság
(hisz a lopás előtt is volt terep-

szemle), valamint a zsebbe sül-
lyesztett tízesek jegyében, a csósz
épp a hajnali vendégek bizton-
ságára vigyáz. Vigyáz, hogy sen-
ki ne léphessen most még a kör-
nyékre sem.

Mikor mindez történt, persze
még semmit sem tudtak a haj-
nali kalandról a Görbe-utcai vál-
alatt. Később is egy jó dara-
big „jótékony” fátol takarta a
doigot, pedig a cseresznyeszüret
tovább tartott. Igaz, Kissné „ki-
maradt”, de Nagy Beláné cso-
portvezető hamar feltöltötte a
triumvirátust. Így meghitt hár-
masban, nap mint nap megkáro-
sították az elepi állami gazdasá-
got. Eislerné is ilyen cseresznye-
vet, méghozzá nyolc forintos —
borsos áron. Közben az úgy fő-
szereplői minden nap pontosan
megjelentek az üzemben (erre
különösen is ügyeltek!), persze
már nem úgy, mint kártokozók,
hanem mint vezetők. Utasításc-
kat adtak, példás munkára, s
becsületes helytállásra buzdítot-
ták az embereket. Sőt akár hi-
szik, akár nem — még ma is ezt
teszik.

Fellesszük a kérdést: össze-
egyeztethető-e az ilyen cseleke-
dés a becületes élet legelőbb
feltételeivel?! Ha nem, akkor az
illetékesek miért nem intézked-
nek már végre? A hajnali ka-
landról különben már a dolgozók
is beszélnek, és kéri, hogy derít-
senek fényt a további mulasztá-
sokra is. Ilyenek is vannak bő-
ven; itt is rég esedékes már a
szüret!

Itt a szüret!

— de ez nem ok arra a nagylétai járásban sem, hogy elhanyagolják az őszi munkát

Az esők elmúltával igen ked-
vezővé vált a határ szerte a me-
nyében a szántás-vetés gyors el-
végzésére. Minden percet ki kell
ilyenkor használni, nehogy a kés-
lekedő munka miatt a jövőévi
termés bántja meg hanyagságunk-
kat. A megye az őszi vetéssel meg-
nem áll valami jól, mert több-
ezer hold várja az őszi búzama-
got. Különösen elmaradt az őszi
munka végzésével a nagylétai já-
rás.

Igen kedélyesen, de meg nem
engedhető opportunizmussal —
arra hivatkoznak, akik a nagylé-
tai járás lemaradását igazolni
akarják, hogy most van a szüret
ideje. A létai járásban pedig sok
a borkedvelő ember s így az őszi
munkánál fontosabbnak tartják
a szüretelést.

Abban igazuk van a kullogásra
okot keresőknek, hogy a szüret is
fontos. De abban már nincs igaz-
uk, hogy a szüretelés öve alatt
azok is vigadoznak, akiknek
egyébként nincs szőlőjük, s elha-
nyagolják a szántás-velést, mert
a sógornál, kománál, éppen most
szedik a duzzadó fürtöket.

A szüreti vigasság semmiké-
pen nem mehet a jövőévi gabona-
termés rovására, ezt kell első-
sorban szem előtt tartani a járás
partiszervezeteinek és tanácsai-
nak eavaránt. Ezt kell megma-
gyarazni a járás dolgozó parasz-
ságának, és akkor a betakarítás,
szántás-vetés sérlemlé nélkül szü-
retelhetnek a létai járásban.

**A váncsodi géppállomáson
pihenőre tettek a szelektort**

A gabonatermés fokozásának
egyik alapkövetelménye, hogy
gondosan szelektorozott mag ke-
rüljön a földre. Most, amikor
már folyik a búza vetése, minden
szelektort alaposan ki kell hasz-
nálni, hogy gyommagoktól men-
tes búza kerüljön elvetésre.

A váncsodi géppállomáson meg-
feledeztek arról. Egész héten
nem dolgoztak a szelektort, nem
volt, aki üzemeltesse. A géppállo-
mások traktorai sem dolgoztak. Mű-
szaknormájukat nem teljesítet-
ék.

Egészen elriasztó az, ami a
hencidai géppállomáson most az
őszi munka dandárjában történik.
Nagy traktor egy héten át össze-
sen 40 katasztrális hold területet

szántott fel. Ezért a példátlan ha-
nyagsáért nem maradhat el a fele-
lősségrevonás. A munkafegy-
lemnek ezért a megsértéséért ha-
ladéktalanul vizsgálatot kell in-
dítani, mert nem tűrhető, hogy
jövő évi kenyérünkért indulat-
kelemben ilyen példátlanul ha-
nyag munkát végezzen egy gép-
állomás.

**A megyében 102 traktoros
teljesítette évi tervét**

Hajdú-Bihar géppállomásain igen
sok kiváló traktoros dolgozik.
Munkaidejük minden percét jól
kihasználják, — nem úgy, mint a
hencidai géppállomáson számosan
— és ennek a becületes, jó
munkának köszönhető, hogy Haj-

**Holdfény ragyog a folyó
felett.**

A hűvös fény éjsztopor-
ral szórja be a ládikokat, a
virrasztók arcát, akik gazdag
zsákmányra várnak az októ-
berre hajló éjszakában. A víz
nagyon csendes, nincs egy uj-
nyl fodra sem, csak az evezők
csobbanása hallatszik néha,
csak a hajnali szél motoz oly-
kor-olykor a parti füzesekben.

Nemsokára 3 óra, mondja az
öreg Vezendi: kerüthetünk.
Nincs nála időmérő alkalmat-
osság, mégis a csillagok állá-
sáról olyan biztosan tájékozo-
dik. A Göncölszeker rúdjá jól
északra fordult már, a kaszás
csillag is megereszkedett: ez
pedig csálhatatlanul hajnalt
jelent.

A többi halászok bölintanak.
Kevés a szó, de ők ebből is ér-
tenek. A szűkszáviság külön-
ben is szokássá vált már itt.
Hisz a vízi emberelnél inkább
a kéz jár mindig, és nem a
száj. A hangos és karattyoló
embereket nem is kedveik a
halászok, azt tartják, az ilye-
nek még a halakat is elzavar-
ják. Már pedig, aki a Tiszán
keresi a kenyerét, annak nem
mindegy, hogy milyen a fogás.

Az öreg Vezendi még egy-
szer int, aztán felélnéülnek
az evezők, hallhatóvá válik a
víz csobogása. Irány a sodrás.
Lassan úsznak a ládikók le-

dú-Biharban már 102-re emelke-
dett azoknak a száma, kik októ-
ber 1-re éves tervüket már tel-
jesítették. A megyében kilenc
traktorbrigád is éves terve túl-
teljesítéssel dolgozik már.

Egyek géppállomásán Sári Ist-
ván brigádvezető irányításával az
őszi munkák végzésében a leg-
jobb megyei eredményt érték el
eddig a traktorosok, őszi tervük
69.8 százalékos teljesítésével.

Az őszi munka során heteken
át Katona Imre, a száki géppállo-
mások traktorosa haladt a megyei
traktorosok élén a talajmunka
végzésében, de október elejére
már megelőzte őt F. Szabó János,
ugyancsak a száki géppállomáson.
Katona Imre teljesítése 72 mű-
szaknorma, F. Szabó Jánosé 76.

Tiszai halászsokkal

felé, mivel a hal mindig az
áramlattal szemben halad.
Eveznek vagy egy félórát, az-
tán egyszerre az öreg intésére
a part felé fordítják a ládikok
orrát. Közben azon tündönek,
gondolkoznak, vajjon milyen
lesz a zsákmány? Titokban a
halász-ösök meséire gondol-
nak az óriás harcsáról, a sze-
kéderéknyi tiszai pontyról,
amit úgy az 1910-es évek táján
fogtak, közel a Bodrog torok-
latához. A parthoz sodródva
aztán — a három ládik között
— fokozatosan megfeszül a ke-
ritőháló, kifut belőle a víz,
keskenyedik, aztán kibuggyan
csillogó alja: jó mázsára tehe-
tő zsákmánnyal. Törpeharcsa,
potyka akad a hálóban bőven,
még cigányhal is kerül. Ezeket
azonban markos kemény kezek
szeretően visszadobálják a víz-
be.

— Hadd nőjenek — mondják
— a kicsi halból úgyse lehet
izleteset enni.

A parton Balogh Jóska,
egy fúrge barna gyerek gyer-
san kiszámolja, hogy a három
éjszakai húzás 160 kiló halat
hozott, ami jó közepes átlag.
Őrülnek a szákmánynak, lol-

Ezer ember elrontott vasárnapja...

Vasárnap délután 5 óra. Kö-
rösszegapátiban, a kultúr-
thonban gyülekezik a nép. Mo-
solygós arcok mindenütt. A
Dongó Színpadot várják. Tud-
ják, hogy kétórás kacagásban
lesz részük. Ismerik a Dongót,
májusban járt kinn ez a vidám
együttes, és az a 3—400 ember,
aki akkor megtöltötte a kultúr-
otthont, ma is itt lesz. Sőt!
Azok is, akik a multkor elmu-
lasztották...

Zsúfolásig teli is a nézőtér,
mire elérkezik a műsor kezdé-
tének hirdetett fél hét. Telik az
idő. Hat óra, fél hét... A Don-
gónak híre-hamva. Morajlik a
tömeg. Az arcok mosolygós
vonású bosszus ráncokba fut-
nak... Valaki menteni igyek-
szik a helyzetet, a színpadra
megy, türelmre inti a közön-
séget.

Aztán nagy taps csattan fel.
— Szerencsére meg is érke-
zett már a Dongó — mondja a
színpadon az elvtárs, és a te-
járat felé mutat.
Mindenkinek hátra fordul.

Meddig csak a minisztériumból
és a megyei tanácstól jött né-
hány elvtárs. A terembe első-
nek belépőn olyasforma pepita
zakó volt, mint amilyen a
Dongó „egyenruhája”...

A családás moraja fut régig
a tömegen, amikor a miniszte-
riumi kiküldött tisztazza a fel-
reértést...

De hol van hát a Dongó Szín-
pad?

A Dongó Színpad tagjai ez-
alatt ott állanak Komádi fő-
utcáján. „Arca!” a debraceni
út felé... 4 óra óta várják az
autót, amelynek a Műsoriroda

által az AKÖV felé leadott
pontos megrendelés szerint va-
sárnap délután 4-kor Komádi-
ban kellett volna lenni... Az
autó sehol! Közben a komá-
diak új és új csoportjai jönnek,
és kérdezik: nem ismétlik-e
meg a szombat esti előadást?
A rossz szervezés miatt csak
most tudta meg a nagyközön-
ség nepe, hogy itt a Dongó...

A Dongó tagjai közt nagy az
elkeseredés. Tudják, hogy Ád-
tiban már várják őket, tudják,
hogy estére Berekböszörmény-
ben fog összegyűlni a közön-
ség, hogy ezen a vasárnapon
vidám szórakozásban legyen ré-
sze. És ha mindez nem stke-
riülne az autó miatt, akkor akár
itt Komádiában is lehetne reu-
dezni előadást...

De hol van hát az az autó?

Az AKÖV telepéről a meg-
rendelt kocsi pedig ott áll a
Bika előtt. Vagy két óra hosz-
szat. A Műsoriroda zárva, sen-
ki sem irányíthatja a kocsit
Komádiába. Igaz, talán nem is
kell, hiszen a megrendelés pon-
tos volt: Komádiában kellett
jelentkeznie a sofförnek kocsi-
jával...

Végül a sofför megunja az
ácsorgást a Bika előtt. Bevonul
a telepre. Senkinek sem jut
eszébe utánanézni, hogyan is
szólt a megrendelés...

Egy „kis” felületesség...
De nincs rá melegség!

Közel ezer körösszegapát és
berekböszörményi dolgozónak
elrontott vasárnapjért valakit
terhel a felelősség!

Reméljük, az AKÖV meg fog-
ja találni...

KÖNYVSÁTRAK ELŐTT

Az Ünnepi Könyvhét alkalmából Debrecen öt helyén díszes kivitelű sátrakat állítottak fel. Egy héttig — könyvesboltok mellett — itt is vásárolhatják a kiválasztott könyveket. Vasárnap sorra jártuk az alkalmi könyvárúsitó helyeket. A Vörösi Hadsereg útján és az Arany Bika előtt már „csak” a harmadik sorban jutott hely — a vásárlók között. Mik az ünnepi hét legkeresettebb könyvei? Jókai: Kőszívű ember fiai, Móricz: Rozsokov és Elbeszélések, Tolstoj: I. Péter, Kipling: A dzsungel könyve már az első

napokban sokszáz példányszám-
ban fogyott el. Karinthy: Igy irtok című munkájából hétfő délig egy sátorban 120 kötetet adtak el. Nagy Imre: „Egy évtized” c. nemrégben megjelent összegyűjtött munkát minden könyvsátorban sokan keresték.

A színház előtti pavilonban is nagy a forgalom. Itt a könyv-
napra megjelent legújabb, leg-
szébb könyveket maguk a szí-
nézések árúsítják. Márkus László színművésztől rövid beszél-
getésünk során megállapítottuk: jó „prédikátora” a köny-
veknek.

mesterséget. Persze, nehéz volt minden nap. A kis halászok megfójtására bizony nagy tolvajok: az urak jöttek, akik még az orvhalászatot sem vetették meg. Megfizetett embe-
reikkel szinte tudatosan irtat-
ták a halállományt. Mestersé-
ges ikrakeltető-telep, ivadé-
nevelő állomás — ilyet még
hírből sem hallottak akkor.

A szárazon aztán gyorsan tűz is támadt, s magásra csap a hamvadó csillagok felé a rőzseláng. A vén Vezendi felnéz vastag szemöldöke alól, csak úgy megjegyzi:

— Hát bizony az, meg a má, az két külön világ!

Lassan mondja ezt, közben a fiatalabbak a szákmányban válogatnak. Kiemelnek néhány nagyobb potyát, és pillanatok alatt a bográcsban már forrní is kezd a valódi tiszai halászlé. A készülő finom reggeli inycsiklandó illatot áraszt. Még a friss fogás elszállítására érkező városiak is megkiváncsok a finom csemegét. Letelepednek hát maguk is a halászok közé, és jóízűen falatoznak.

Közben újra csend lesz. Egyetlen hang se hallik, csak keletről gyűl nagy világosság, és lassan elúzi az éjszaka kor-
mát... Új nap kezdődik a tiszai halászok életében... K. T.

